

D E D I C A T I O.

*Eto illis obuiam itum in tempore à viris probis ac sanctis. Habent Ecclesiastici
 ambitiosorum & auarorum nequiter expetita machinamenta, quibus docti
 eadem vitia, ceu pestes ecclesie & ipsorum auctorum, sanguine viperino cau-
 tius vitent atque fugiant. Habent Laici, quibus auctoritatibus pietatem reli-
 gis rebus omnibus debeant prauertere. Habent Aulici velut speculum, in quo
 prauos & periculosos mores, ambitione & auaritia, interim etiam dolis, simu-
 latione, & criminibus corruptis contemplantur atque ob oculos ponant. Ha-
 bent Nobiles clararum familiarum non insuperhabendam vetustatem. Quo
 nomine Ephemerides quàm maxime sese faciunt commendabiles, vt vel earum
 gratiâ multum mihi Nobilitas nostra se debere fateatur necessum est. Multa
 prætereo: grauiora enim facta sunt, quàm memorandi apud te, Reuerendissime
 & Illustrissime PRINCEPS, nunc sit locus. Omnia ad arbitrium CELSITVDI-
 NIS T. collata sunt. Debentur enim C. T. Scriptores isti suo quodam iure atque
 merito, non tantum quia plurimas res gestas Antecessorum tuorum Archiepi-
 scoporum exsequuntur, verùm etiam quia in tua floruerunt ditione Metropo-
 litana. Est quippe omnis hæc Alamannia sub ius C. T. iurisdictionem & pote-
 statem Ecclesiasticam subacta. Quod si quis negare sese studeat, clamant ipsi
 Auctores, suorumque scriptorum vsuram nemini, quam C. T. pendendam vno
 ore fatentur. Absque hoc foret, sunt alie causse innumerae, quæ me, vt C. T. vir-
 tutem gratiâ memoriâ, ipsum vero nomen animo grato prosequar, impellunt.
 Principio dum sacram Sedem vti primariam augustè veneror: vt Metropolita-
 nam, legitimè obseruo: vt Principem, sanctè colo. Scilicet sub ea mihi primam
 lucis huius vsuram datam atque concessam fuisse. Deinde singularis ac prope-
 modum vnica C. T. facilitas, vnica humanitas, cum Principali (quod difficilli-
 mum est) grauitate consentiens: quâ omnibus in rebus tam erga subditos quam
 vicinosa te exhibes, vt T. C. metuant velut Dominum, & iuxtim quasi pa-
 trem non iam diligere, sed amare videantur. Quibus artibus id effectum nul-
 lo negotio impetraisti, quod alii vi & armis numquam potuissent. Etenim vt
 subiecti pariter cum vicinis tutam tranquillamque pacem, cuius & ipsum no-
 men dulce & res salutaris est, traherent, tua perfecisti comitate. Dignissimus
 mehercule pacifico & glorioso Imperatore Archicancellarius, qui Domini pru-
 dentiam, cuius res gesta iisdem quibus Solis cursus, regionibus ac terminis con-
 tinentur, coniunctam cum iustitia adeptus existimaris, ad ea omnia, quæ vel
 timenda sunt in Romano Imperio vel providenda, & animo & cōsilio paratus.
 Et his optimarum virtutum copiis ornata atque prædita C. T. concinnat ab
 earumdem studiis non abhorre Domesticos, quorum prudentiam, industriam,
 humanitatem, ac beneuolentiam cum ciuibus salutare, tum gratam exteris
 sæpiissime perspeximus. Quis Moguntiam adiuit, nec vidit CL. V. Franciscum
 Philippum Faustum, C. T. Cancellarium summis florere laudibus? Cuius in
 Repub. tua maximis grauiissimisque causis cognita & in primis probata fides,
 industria, patientia, labor, & animi magnitudo. Ipsius quidem humanitate
 quid mihi exploratius esse potest, quam vt summam erga me etiam absentis
 obtinerem, vniuersa familia omnibus in rebus declarauit? Vt (quod præfiscine
 dixi.)*

): (3

dixi.